

има и жива музика. Жива музика е тази, на която тоновете сж пълни съответно за тяхъ съдържание. На сжщото основание, можемъ да кажемъ, че имаме мъртва и жива свѣтлина, мъртва и жива мисълъ. Въ духовно отношение, всѣка мисълъ е носителка на нѣщо по-велико отъ това, което представя външната ѝ форма, но ние не сме дошли още до положението да различаваме мислитѣ по тяхното съдържание. Ние казваме, че мисълъта твори. Мисълъта, наистина, твори, защото носи сила, енергия въ себе си. За да може да използува творческата сила на мисълъта, човѣкъ трѣбва да разбира нейнитѣ закони, да знае да я разтваря, да види, какво е вложено въ нея. Щомъ разберете съдържанието, което Първата Причина е вложила въ всѣка мисълъ, вие ще можете да отдадете слава на тази Първа Причина, на Господа. Какво значи да отдадете слава на Господа? Когато познавате добре приятеля си, вие го възлюбвате и сте готови да направите заради него всичко, каквото той пожелае. Того значи да отдадете слава на Господа. Слава безъ любовъ не сжществува. Този законъ е познатъ на всички хора. Забележете, даже и онѣзи, които не вѣрватъ въ Бога, и тѣ сж готови да си отдаватъ единъ на другъ слава.

Като говоря за вѣрата, азъ не разбирамъ официалната вѣра, съ която е трѣбвало отдавна да се простите. Съвременниятъ културенъ човѣкъ трѣбва да има нова, вжтрешна вѣра, безъ да счита, че трѣбва да се отрече отъ старата вѣра, както младиятъ не трѣбва да се отрече отъ стария. Новото, само по себе си, ще измѣсти старото. Стариятъ и младиятъ сжществуватъ въ свѣта, като два противоположни полюса, както на земята, така и въ Божествения свѣтъ, но се различаватъ само въ отношенията си. Тѣй щото, когато се говори за нова и стара вѣра, за млади и стари хора, тѣзи въпроси не трѣбва да се разглеждатъ само въ тяхния букваленъ смисълъ, но и вжтрешно. Ако разглеждатъ нѣщата само въ тяхния букваленъ смисълъ, хората могатъ да дойдатъ до редъ заблуждения. Запримѣръ, казано е въ Писанието: „Ни мжжъ безъ жена, нито жена безъ мжжъ, бива въ Господа.“ Този стихъ представя само външната страна на въпроса. Който го разглежда буквално, той ще дойде само до неговата външна страна. Но разгледанъ и въ неговата вжтрешна страна, мжжътъ и жената представятъ два принципа, две части на едно цѣло. Кое е цѣлото? Самиятъ човѣкъ. Двата полюса, дветѣ части, това сж неговиятъ духъ и неговата душа. Душата може да живѣе отдѣлно, самостоя-